

עמת (ירושלים) 74924-12-24 - מוחמד ברעאדיה נ' מדינת ישראל

עמ"ת (ירושלים) 74924-12-24 - מוחמד ברעאדיה נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עמ"ת (ירושלים) 74924-12-24

מוחמד ברעאדיה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[09.02.2025]

כבוד השופט אברהם הימן

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת ס' שפירא מיום 5.11.24) לפיה הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

כתב האישום מכיל בחובו שני אישומים שעניינם דומה, הסעת שוהים בלתי חוקים בישראל, תושבי "השטחים" על ידי העורר ברכבו. בכתב הערר ציין בא כוח העורר כי הערר מכוון לאישום הראשון בלבד לפי שבית משפט קמא קבע כי אין ראיות לאישום השני. כאן המקום לציין כי אכן, מעיון בהחלטת בית משפט קמא, בהתייחס למועד ביצוע העבירה כפי המצוין באישום השני, 8.9.23 נקבע כי במועד זה היו לשוהים הבלתי חוקיים אישורי כניסה ושהייה בישראל, כך על פי תעודות עובד הציבור המצויות בתיק. מסתבר כי לאחר החלטה זו, בדקה התביעה קביעה זו, והגיעה לכלל מסקנה כי נפלה טעות סופר בכתב האישום, שכן תחת המועד 8.9.23 צריך היה להיות 8.9.24. מעיון בתיק בית משפט קמא אכן, עולה כי ביום 5.1.25 הוגשה לבית המשפט הודעה בדבר תיקון כתב האישום הן באשר למועד כאמור לעיל. (כמו גם באשר לנאמר בסעיף 3 לאישום הראשון, ועל פי התיקון, העורר הסיע את העורר שוהים בלתי חוקיים בישראל). עולה מן האמור לעיל, שהערר שלפני עניינו האישום הראשון בלבד. לפיכך החלטה זו תתייחס לאישום זה בלבד. על פי האישום הראשון, בתאריך 3.11.24 בשעה 5:30 נהג העורר ברכבו מסוג פורד טרנזיט ברח' הברוש בבית שמש כאשר ברכבו כחמישה נוסעים ביניהם אחד מוחמד אלחיה. תוך נסיעתו קרבה אליו ניידת משטרה שהייתה במקום, העורר האיץ רכבו ונמלט מכוח השיטור, אחר כך עצר את הרכב ברחוב הברוש. אלחיה שהיה אחד הנוסעים ברכב, נמלט לתוך גינה פרטית של בית, והסתתר שם. למשיב יוחסו שתי עבירות: הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בישראל והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

לאחר שבית משפט קמא עיין בתיק החקירה וממילא בחומר הראיות, התייחס לטענות בא כוח העורר בתמיהה מסוימת. טענת בא כוח העורר הייתה כי אלחיח הוא בעל היתר שבוטל וכי העורר (המשיב בבית משפט קמא) בדק את ההיתר וראה שיש לו היתר. אלא שכנגד טענה זו, טען העורר כי לא הסיע איש ברכבו. שתי טענות סותרות שהמסקנה היא שעל פי מכלול הראיות בתיק - קיימות ראיות לכאורה לכתב האישום. בית משפט קמא עיין בחומר הראיות שבתיק וקבע כי על פי דו"ח הפעולה של השוטר מולוגטה עולה שהוא ראה את הנוסעים פורקים מרכבו של העורר ורצים לעבר אחד הבתים. לאחר מרדף וחיפוש מצא השוטר את מוחמד אלחיח אשר נעצר סמוך לאחר מכן. כמו כן, עיין בית משפט קמא בדו"ח של השוטר מזגאוקר אשר ממנו עולה כי משהבחין העורר בשוטרים הגביר מהירות נסיעתו וניסה להימלט מהשוטרים עובדה שחייבה את השוטרים לרדוף אחריו. כמו כן, תוארה הנהיגה המסוכנת של העורר בעת ניסיון הימלטותו מהמקום. בחקירתו הכחיש העורר כי הסיע ברכבו נוסע כלשהוא.

בטיעונו לפני, חזר בא כוח העורר על טענותיו בבית משפט קמא, אשר בעיקרן הוא שלא הוכח כי אלחיח הוא תושב "השטחים" וכי אין ראייה כי העורר ניסה להימלט מהמקום. כמו כן, אין ראיות, כי העורר מודע היה לכך ששוטרים ביקשוהו לעצור, שכן לא נאמר בדוחות הפעולה כי הם כרזו לו לעצור. כמו כן, טען בא כוח העורר כי לאלחיח היה אישור שהוקפא ולא בוטל לפיכך, היה בכך, כך לשיטת בא כוח העורר, להרים הנטל המוטל עליו לשם גיבוש הידיעה על אודות הסעת שוהה בלתי חוקי.

באת כוח המשיבה, עמדה מאחורי קביעת בית המשפט, בדבר הסתירה בין הטענות השונות של בא כוח העורר. בטרם החלטה זו נטלתי תיק החקירה לשם עיון בו. לאחר שכך עשיתי, אודה על האמת, שלאחר שעיינתי בחומר הראיות, לא מצאתי כי יש מקום להוסיף ולו מילה אחת על קביעת בית משפט קמא. לא אכביר מילים באשר להגשת הערר שלפני. עיון בדוחות השוטרים, אשר בית משפט עיין בהם, מעלה באופן ברור, ואף נחרץ כי על פי הדוחות הללו, משראה העורר את נידת המשטרה, שסימניה ברורים כניידת משטרה שכל בר דעת רואה, ניסה להימלט מהמקום בנסיעה מהירה. בשלב מסוים, נעצר רכבו של העורר, ממנו יצאו אנשים ונמלטו מהמקום וחלקם נכנסו לחצר בית. לאחר חיפוש אחר הנמלטים נמצא אלחיח מסתתר מאחורי טרמפולינה בחצר בית. על מנת לוודא שלא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא, צפיתי בדיסק המצוי בתיק, אשר מבטא סרטונים ממצלמת גוף של שוטרים. אשר נצפה בדיסק בא לידי ביטוי באופן מדויק בדו"ח של השוטרים.

בשים לב, לדוחות השוטרים ראוי לעיין בהודעותיו של העורר בחקירתו. העורר מכחיש כי הסיע שוהים בלתי חוקיים והציג גרסה תמימה לחלוטין כאילו היה בדרכו לעבודתו. כמובן, שאין מקום ליישב בין גרסת העורר לבין הראיות הסותרות אותה. מעבר לצריך יצוין כי בתיק החקירה עולה ברורות על פי תעודות עובד ציבור כי מדובר בשוהה בלתי חוקי בישראל - תושב צורף, אשר אין בידו אישור כניסה ושהייה בישראל כדין. סוף דבר שאני קובע כי לא טעה בית משפט וכי החלטתו מעוגנת כדבעי בחומר הראיות וממילא קיימות ראיות לכאורה שבבסיס כתב האישום.

לא מצאתי להכביר מילים באשר לעילה למעצר. עולה מחומר הראיות כי ביום ביצוע העבירות על פי כתב האישום, אמור היה העורר להתחיל לרצות עונש מאסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים, בגין עבירות שונות לרבות עבירות זהות לאלה שבכתב האישום (ת.פ 24352-11-19 בית שמפט השלום בבית שמש לתיק זה "צרף" העורר חמישה תיקים נוספים בעבירות שונות).

מתוך כך, עולה מסוכנותו של העורר, אשר בצדק רב, קבע בית משפט קמא כי אין דרך לאיין מסוכנותו אלא בדרך של מעצר עד תום הליכים.

תיק החקירה מצוי בלשכת בית המשפט המחוזי מיום רביעי 12.2.25.

אשר על כן, הערר נדחה.

ההחלטה תועבר לצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ה, 09 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.